

- אח"כ בא חמץ ששב מפריס. שם נטגש עם יהודי רוסיה, רומניה, הונגריה ועוד. יש 4 נקודות מוקדו פולין, הונגריה, מצרים וחונים (במרוקו אסור כל עליה) והוא מבקש ישיבת מוסד לחיאום. אמרתי שבשבוע זה לא יחזן - אבל אקרא זאת ביום א' הבא.

- אח"כ בא איתן. גולדה מהנגדת שצירנו בבודפשט יגיש כתב האמנה, כשכולם מתנגדים למכסלת הונגריה. איתן אינו גורם זאת. אמרתי שיחכה הציר ימים אחדים. מחר יהחיל הוויכוח בעצרת על הונגריה, נראה לאן פני או"ם פועדות. אם יקבלו איזו החלטה או לא. אז נראה אם יגיש כתב האמנה או לא.

שאל גם הדבר שובו של פישר מאנקרה. הוא צריך לעזוב בכל אופן בסוף דיצמבר, אבל התרכיב רוצים שיחזור מיד, אם כי עדיין לא אכרו לו זאת. גם איסתניילי עודנו פה. אכרתי כיכר באופן לא רשמי אם לא ידרשו ממנו לעזוב - ישאר עד סוף דיצמבר. אם עומדים לדרוש ממנו לעזוב - מוטב שיצזוב לפני הדרישה.

- הרצוג דורש שבאנו לא יתרחק יותר מ-58 קילומטר מהחעלה. ממשה הבינומי שהם נמצאים למעשה יותר רחוק. ביקשתי לברר היכן נמצאים, ואם באמת ההרחקו יותר - יחליבו עד הקילומטר 58 (50 מיל).

3.12.56, יום ב' כס' כסלו

הבוקר ~~אצל~~ בא ~~החל~~ שליו לייף וטיים לראיין ולצלם אותי. ולפי

דברי יצחק אין זה הסוף. גם אנשינו נחפסו לבולטום הצילומים. יעקב הרצוג רוצה שעהונאים וצלמים יראו צבאנו כשהוא במרחק לא פחות ולא יותר מ-30 מיל (48 קיל). ממזרח החעלה (למעשה אנו יותר רחוקים). אברר זאת עם משה בלכחי אה"צ למ"א לכנס מלוות הבטחון.

האספה בבית הבימה שנמשכה רק שעה ורבע, אם כי דיברו בה שש אנשים,

והיתה אפומה רוח טובה - כמעט שהיתה מורגשת האהבה לצה"ל.

- מירוסליב נמסרה ידיעה (ע"י חקוק) כי ברנס שידר לאיתח:

"בקשר לסעיף 2 שבמכתב של 1 בדצמבר למזכל בדבר הנסיגה מסיני, המזכל יטה אח כוחי לבוא במגע עם מפקד הכוחות הישראליים ביחס לענינים הנזכרים באותו סעיף". הוא רוצה להמשיג עם מפקד או ביום ג' 4.12.56 או ביום 6.12.56, הצעתי להמשיג ביום ה', וההיה שחוח לכרר עם חברינו בנ"י. כמה דברים. סעיף 2 במכתב כשלחת ישראל למזכל אומר: "ממשלת ישראל מוכנה לכך סגנרל ברנס יעמוד במגע אחת בקשר למיקום יחידות כוח או"מ באזור שבין העלת סואץ לבין הקו המרחבי של עמדות ישראל. מסישראל תושיט כל עזרה טכנים שתהיה דרושה כדי לחקל על ביצוע צעד זה".

הדבר שיש לברר - אם המצרים רשאים להכנס למזרח העלה עד מקום נסיגתנו

המובטחת (30 מיל) או רק כוחות או"מ. משה וחיים ימגשו עם ברנס ביום ה' ויבררו אתו חשאלה, ואני אשאל חברינו בנ"י. אם המזכל מבין כך את חשוכתנו שרק כוחות או"מ רשאים להכנס באזור שבין העלה ובין הקו המערבי של כוחותינו.

בכטונה חזרתי לירושלים.

באחת עשרה בא הרצוג לברר מה יהיה תוכן הסיחה של משה וברנס. הוסכם

שיעורר סאלת היוגוסלבים - הם אויבים כמו הרוסים ולמה שלחו דווקא אותם.

שיציע שני קציני קשר להיפגש בכבוע הבא לדון על פרטי הסידורים (וגם לגרום

ל"סחיבה"), להחנה עם הדגס בידידות, לא לדון עם כרנס על ענינים שטעבר
ל-30 מיל. זה ענין להפלה ולהפרטילד.

4.12.56, יום ג'

הכנה ראשי פרקים לנאום בטועצת ההסתדרות.

אבן מבריק כי האמריקנים מוכיחים לחהוח מדוע הפסיקו הכריסים אש באוחה
הדחיפות במקום להמשיך עוד יום ולגמור בכיבוש התעלה (מדוע האיצו בהם האמריקנים?)
המתיחות עם ארצות הברית לא הייתה גוברת אילו התמידו האינגלים עוד יום אחד.
מורטי אמר לאבן שנחקלו מברקים טאלפיס מיעבץ ושגנרל קליי דיבר במחלקת חוץ על
ביקור אצל רוה"מ.

במברק אחר כודיע אבן כי המרשילד מוען שכניסת הכוח הבינלאומי הייתה טעונה
הסכמה נאצר, אך אין נאצר רשאי להחליט מתי יסתיים תפקיד הכוח, ואם תהיה מחלוקת
בין נאצר והעצרת - על העצרת להחליט (האם אין לנאצר רוב או לפחות יותר משליש
בעצרת?)

5.4.56, יום ד' א' טבת

אבן מודיע כי האמריקנים מודים שאסור להחזיר ההסגר במפרץ אלא רצוי
להחזיר חמצרים לעזה, אבן סבור כי המרשילד כציע טשטר או"ם, בשלב יותר מאוחר,
לגבי המפרץ.